

Οἱ Ἅγιοι Σίλας, Σιλουανός, Ἐπαινετός, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος οἱ Ἀπόστολοι

30 Ιουλίου

Οἱ Ἅγιοι Σίλας, Σιλουανός, Ἐπαινετός, Κρήσκης καὶ Ἀνδρόνικος, ἦταν πέντε ἀπὸ τοὺς ἑβδομήκοντα μαθητὲς τοῦ Κυρίου. Ὅλοι ὑπηρέτησαν τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Σίλας φυλακίστηκε μαζί με τὸν Παῦλο στοὺς Φιλίππους τῆς Μακεδονίας.

Μετὰ ἀπὸ πολλοὺς μόχθους καὶ μακρὰ πορεία ἔγινε ἐπίσκοπος Κορίνθου.

Ὁ Κρήσκης, ἔγινε ἐπίσκοπος Καρχιδονίας καὶ ἀπὸ τὴν θέση αὐτὴ μόχθησε καὶ ὑπηρέτησε τὸ Θεῖο Εὐαγγέλιο.

Ὁ Σιλουανός, ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης, ἀγωνίστηκε καὶ βασανίστηκε καὶ αὐτὸς γιὰ τὴν πίστη του στὸν Κύριο.

Μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, ἀγωνίστηκε καὶ ὁ Ἐπαινετός σὰν ἐπίσκοπος Καρθαγένης.

Τέλος καὶ ὁ Ἅγιος Ἀνδρόνικος ἀγωνίστηκε καὶ βασανίστηκε γιὰ τὴν πίστη του στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ θεῖοι Ἀπόστολοι, ὡς οὐρανοὶ λογικοί, τὴν δόξαν ἀστράψαντες, τοῦ κενωθέντος ἐν γῆ, συμφώνως ὑμνεῖσθωσαν, Κρήσκης Σιλουανός τε, καὶ ὁ ἔνθεος Σίλας, ἅμα σὺν Ἀνδρονίκῳ, Ἐπαινετός ὁ θεόφρων· Χριστὸν γὰρ ἱκετεύουσι, σῶζεσθαι ἅπαντας.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Σίλα. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Συνοδίτης τοῦ Παύλου γεγονώς καὶ συνέκδημος, τὴν Νεάπολιν μάκαρ καὶ Φιλίππους ἐφώτισας, τῆς θείας ἐπιγνώσεως φωτί, Ἀπόστολε Σίλα ἱερέ. Ἀλλὰ φύλαττε καὶ σκέπε πάντας ἡμᾶς, ἐν πίστει ἐκβοῶντάς σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐκπληροῦντι διὰ σοῦ, ἡμῶν τὰ αἰτήματα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Εἰς τὰ τοῦ κόσμου δραμόντες πληρώματα, θεογνωσίας τὸν λόγον ἐσπείρατε· καὶ στάχυν πολύχουν δρεψάμενοι, τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων προσήξατε, Ἀπόστολοι Χριστοῦ παναοίδιμοι.

Ἔτερον Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Σίλα. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον ἐν εὐφροσύνῃ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐκβοᾷ σοι Ἀπόστολε· χαῖρε ὦ Σίλα τοῦ Παύλου συνόμιλε.

Μεγαλυνάριον.

Χαίρετε Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, Ἀνδρόνικε Σίλα, καὶ θεόφρον Σιλουανέ, σὺν Ἐπαινετῷ τε, καὶ Κρήσκεντι τῷ θείῳ, τῆς ἀληθοῦς σοφίας ἐνδαιτιήματα.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου Σίλα.

Χαίροις εὐσεβείας θεῖος πυρσός, Ἀπόστολε Σίλα, καὶ τῆς χάριτος θησαυρός· χαίροις ὁ τῷ Παύλῳ, πιστῶς διακονήσας, αἰτούμενος δὲ πᾶσιν, ἡμῖν τὰ κρείττονα.

Ἡ Ἁγία Ἰουλίττη

30 Ιουλίου

Ἡ Ἁγία Ἰουλίττη ἔζησε στὴν Καισαρεία τῆς Καππαδοκίας, καὶ ὑπῆρξε στὰ χρόνια τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, ὁ ὅποιος ἔτρεφε μεγάλη ὑπόληψη πρὸς αὐτή, λόγω τῆς εὐσέβειας καὶ τῶν πολλῶν ἀρετῶν της.

Ἡ Ἰουλίττη εἶχε μεγάλη περιουσία καὶ πολεμήθηκε ἀπὸ κάποιο πλεονέκτη καὶ ἄρπαγα ἰσχυρό, ποὺ τὴν ἔμπλεξε σὲ δίκες καὶ κίνησε ἐναντίον της ψευδομάρτυρες. Ἡ Ἰουλίττη, παρακάλεσε τὸν Μέγα Βασίλειο νὰ τὴν προστατέψει. Αὐτός, γνωρίζοντας τὸ δίκιο της, δέχτηκε καὶ ἔγραψε στὸν Παλλάδιο, ἄνδρα χρηστὸ καὶ θεοφοβούμενο, νὰ συνηγορήσει ὑπὲρ τῆς Ἰουλίττης στὸν ἔπαρχο. Στὴν ἴδια δὲ γράφει, γιὰ νὰ τὴν ἐνδυναμώσει, ὅτι «δυνατὸς δὲ ὁ ἅγιος (θεός) διαγαγεῖν σὲ πάσης θλίψεως, μόνον ἐὰν ἀληθινὴ καὶ γνησίᾳ καρδίᾳ ἐλπίσωμεν ἐπ' αὐτόν».

Τελικὰ ὁ ἀντίδικός τῆς Ἰουλίττης, τὴν κατήγγειλε ὅτι ἔβριζε τὰ – ὑπὲρ τῆς εἰδωλολατρίας – διατάγματα τοῦ Ἰουλιανοῦ. Ὄταν ρωτήθηκε γι' αὐτὸ ἡ Ἰουλίττη, ἀπάντησε ὅτι καταδικάζει τὴν εἰδωλολατρία καὶ καθῆκόν της εἶναι νὰ ἐνισχύει τοὺς χριστιανοὺς στὴν ἀληθινὴ πίστη.

Γιὰ τὴν ὁμολογία της αὐτή, καταδικάστηκε καὶ ρίχτηκε στὴ φωτιά.